

Kirkeministeriet finder, at blandt andet følgende bør fremgå af vedtægten:

- Ejer- og bestyrelsesforhold samt hvem, der har ansvar for daglig drift og vedligehold.
- Forhold vedrørende benyttelse af begravelsespladsen, herunder at der er 10 års fredningsperiode for det enkelte gravsted, eventuel mulighed for fornyelse af brugsperiode samt hvem der har ret til at blive begravet på begravelsespladsen. Endvidere skal fremgå forhold vedrørende anlæg, udformning og størrelse af det enkelte gravsted, placering og vedligeholdelse af eventuelle mindesmærker og beplantning samt eventuel anden udsmykning, gravdybde og eventuelle krav til urners beskaffenhed og mulighed for nedsættelse af aske uden brug af urne samt andre forhold af betydning for brug og benyttelse af gravpladsen.
- Forhold vedrørende protokol og kort samt tilsyn hermed.
- Ordensbestemmelser herunder åbningstidspunkter og færdselsbestemmelser.

Ovenstående er ikke en udtømmende liste, da det vil kunne vise sig aktuelt – efter nærmere drøftelse med den pågældende kommune og beroende på de konkrete omstændigheder – at andre spørgsmål hensigtsmæssigt kan afklares i vedtægten.

Der forslås endvidere en ændret formulering af § 16, stk. 1, 3. pkt. Forslaget er alene en sproglig ajourføring og indebærer ingen ændringer.

3.1.3 Skovlov og planlov m.v.

I forbindelse med behandlingen af B 150 har Kirkeministeriet indhentet en udtalelse fra Miljøministeriet, Skov- og Naturstyrelsen. Af udtalelsen fremgår det, at der i offentlig skov er en almindelig adgang til at færdes uden for veje og stier. Hvis der anlægges en begravelsesplads i offentlig skov, vil der være en almindelig adgang for publikum til at færdes henover begravelsesarealet. Men det kan naturligvis ved skiltning henstilles, at der tages hensyn til, at arealet anvendes som begravelsesplads. I privat skov er almen færdsel kun tilladt på anlagte stier.

Endvidere fremgår det, at hvis gravpladsen etableres i fredskov, sikrer skovloven, at arealet er reserveret til skovbrug inden for skovlovens rammer. Men skovloven forhindrer ikke at et areal med træer overgår til en anvendelse uden træbevoksning eller til bevoksning med andre træarter eller at der gives tilladelse til ophævelse af fredskovpligten eller dispensation til anden anvendelse. Den egentlige sikring af arealets udseende og status bør derfor ske ved privatretlig aftale med ejeren, som tinglyses. Dette gælder også i

forbindelse med skovbrande, stormskader, hærværk og lignende. Skovloven sikrer kun, at arealet fortsat anvendes til skovformål, men hvordan en retablering af et skadet areal sker, overlades til skovejeren inden for skovlovens rammer.

Hvis en begravelsesplads er beliggende i fredskov, vil skovlovsmyndigheden være tilsynsmyndighed for alle forhold vedrørende skovloven.

I forhold til planloven vil anvendelse af et areal til begravelsesplads kunne kræve landzonetilladelse eller kommunal planlægning. Anlæg i det åbne land – uanset om arealet er skov eller ej – vil normalt kræve landzonetilladelse til ændring af anvendelsen af arealet. Alt efter begravelsespladsens størrelse kan der dog også være krav om udarbejdelse af kommuneplanrammer og lokalplan, inden begravelsespladsen kan etableres. Ved et anlæg i byzone vurderes det, at der skal foreligge kommuneplanrammer og en lokalplan, for at en gravplads kan etableres.

Det er beliggenhedskommunen som tager stilling til, om der kræves en tilladelse efter planlovens landzonebestemmelser, eller om der kræves kommuneplanrammer og lokalplanlægning.

En lokalplan kan ikke uden særlig hjemmel tilside-sætte anden lovgivning. Der skal for eksempel ved planlægning i fredskov tages højde for, at planlægningen er i overensstemmelse med skovlovens bestemmelser om fortsat anvendelse til skovbrug, som beskrevet ovenfor.

Ud over fredninger kan der være en række rådighedsindskrænkninger på naturarealer både i og uden for skov, som kan begrænse frihedsgraderne for anlæg og drift af begravelsespladser. Inden for Miljøministeriets område er der § 3 beskyttelsen efter naturbeskyttelsesloven og der kan være særlige begrænsninger på arealanvendelsen i Natura 2000-områder.

Det er Miljøministeriets opfattelse, at der ikke vil være mulighed for at etablere begravelsespladser i statsskove, idet etablering af begravelsespladser i statsskov, vil indebære en begrænsning af offentlighedens adgang, som ikke er forenelig med det statslige ejerskab.

3.1.4 Andre muligheder for indretning af kommunal begravelsesplads

Forslaget om at der ikke længere stilles krav om opførelse af kapel på en kommunal begravelsesplads, når der alene skal ske urnenedsættelser på begravelsespladsen, er ikke i sit indhold begrænset til kun at angå begravelsespladser i skove. Bestemmelsen finder også anvendelse, såfremt en kommune ønsker at anlægge